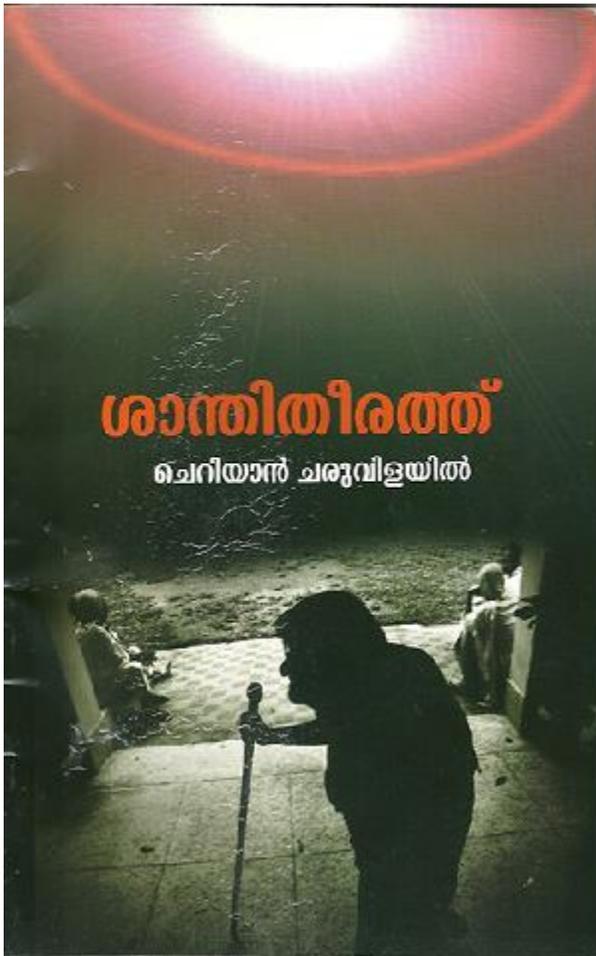

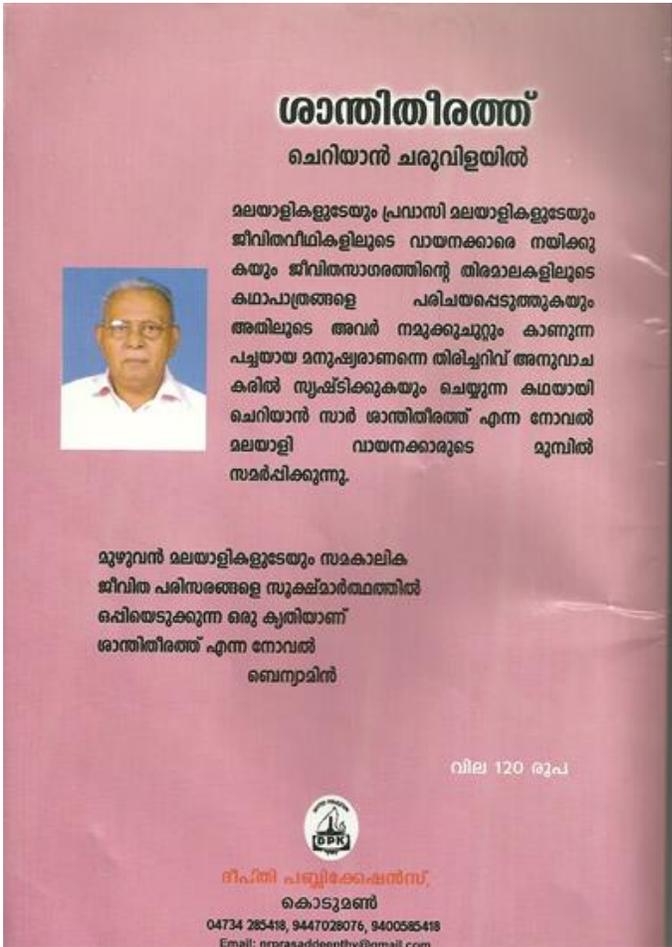
മായാത്ത “കട” പ്ലാടുകൾ

സുധീർ പണിക്കർ

ഗ്രാമത്തിന്റെ നന്മയും വിശുദ്ധിയും ഗ്രാമം തന്നെയും ഇപ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എഴുത്തുകാർ പോലും അതിനെ അവഗണിക്കുന്നു. ശ്രീ ചെറിയാൻ ചാരുവിളയിൽ കുറേക്കാലം പ്രവാസിയായി കഴിഞ്ഞത്കൊണ്ടായിരിക്കാം അദ്ദേഹം ഗ്രഹാതുരതയ്ക്കോടെ ഗ്രാമ ജീവിതവും അവിടത്തെ കഷ്ടപ്പാട് നിറഞ്ഞ ജീവിതവും തന്റെ ആദ്യത്തെ നോവലിനു ഇതിവൃത്തമായി സ്വീകരിച്ചത്. നാട്ടിൽ നിന്നും അമേരിക്കയിൽ കുടിയേറി പാർത്ത ഒരു കുടുംബത്തിനു ഇവിടത്തെ സാഹചര്യങ്ങൾ സ്രഷ്ടിക്കുന്ന ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അനുഭവപ്പെടുന്നതും മക്കളുടെ പ്രവാസം കൊണ്ട് നാട്ടിൽ തനിച്ച് കഴിയേണ്ടി വരുന്ന മാതാപിതാക്കളുടെ ദുഃഖവും അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പ്രവാസികൾ സ്വന്തം മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം താമസിക്കാൻ കഴിയാതെ വലയുന്ന മാത്രമല്ല നാട്ടിൽ കൂടെയുള്ളവർ പോലും അവരെ അവഗണിക്കുന്ന സത്യവും ശ്രീ ചെറിയാൻ വായനക്കാർക്ക് വളരെ ബോധ്യപ്പെടും വിധം വിവരിക്കുന്നു. മക്കൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള മാതാപിതാക്കളുടെ ത്യാഗത്തിനും സ്നേഹത്തിനും ഒരു കാലത്തും കുറവ് വരുന്നില്ല. എന്നാൽ മക്കൾ അവരുടെ കടമയും കർത്തവ്യങ്ങളും പലപ്പോഴും മറക്കുന്നതിനു കാലം സാക്ഷിയാകുന്നുണ്ട്. ഗ്രാമത്തിൽ മാത്രമല്ല ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലും വിസ്തരിക്കപ്പെടുന്ന വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ ദുഷ്കൃതങ്ങൾ നമ്മെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു. നന്മയും ഈശ്വരവിശ്വാസവും എപ്പോഴും കൈവിടാതെ ജീവിക്കുന്ന ശ്രീ ചെറിയാൻ ഈ സ്മരണകളിലേക്ക് തന്റെ കലാപരമായ കഴിവ് ഉപയോഗിക്കുകയാണ്. ഈ നോവലിൽ ഉടനീളം അദ്ദേഹം ഉന്നതം കൊടുക്കുന്നത് ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ മഹത്വമാണ്.

മാതാപിതാക്കൾ ദൈവതുല്യരാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരെ ഈശ്വരനെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുകയെന്ന സന്ദേശമാണ്.. മനുഷ്യ സഹജമായ തെറ്റുകളിലേക്ക് വഴുതി വീണാലും പിടിച്ച് ഏണിക്കാൻ പാഴ്ചാത്താപവും നന്മയുടെ വഴിയിലൂടെയുള്ള സഞ്ചാരവും സഹായകമാകുമെന്നും അതാണ് ദൈവത്തിനു ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതെന്നും അദ്ദേഹം ഓരോ കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെയും അറിയിക്കുന്നു.

ആധുനികതയുടെ യാത്രികതയിൽ മാനുഷികമൂല്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം കാണുന്നുണ്ട്. എന്താണു മനുഷ്യജീവിതം? അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ത്? ഓരോ ക്രൂതികളിലും അതിന്റെ രചയിതാക്കൾ അവരവരുടെ അറിവും പരിചയവുമുപയോഗിച്ച് ഇതിനു ഉത്തരം കാണുന്നു. അതിനു വേണ്ടി കഥാപാത്രങ്ങളെ അവരുടെ ചുറ്റുപാടിൽ നിന്നും കണ്ടെത്തുന്നു. എഴുത്തുകാരന്റെ ആദർശങ്ങളും, സങ്കല്പങ്ങളും അവർ സൃഷ്ടിക്കുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. ശ്രീ ചെറിയാന്റെ രചനകളിലെല്ലാം നിറഞ്ഞ നിൽക്കുന്നത് ഈശ്വര സന്ദേശമാണ്. ഈശ്വരന്റെ അനുഗ്രഹമാണ്. ഈ ലോകത്ത് ആരും തന്നെ തിന്മയുടെ വഴിയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് ജീവിതം നരകത്തിൽ കൊണ്ടെത്തിക്കരുതെന്ന് അദ്ദേഹം ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കാലിക പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു വിഷയത്തെ നാട്ടിൻപുറത്തിന്റെ ലളിതമായ ചുറ്റുപാടിൽ ജീവിച്ച് പോന്ന ഒരു നിർദ്ധനകുടുംബത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നോവലിസ്റ്റ് പറയുന്നു. “ശാന്തി തീരത്ത്” എന്ന് പേരിട്ടിരിക്കുന്ന ഈ നോവൽ ആധുനിക നോവലുകളിൽ നിന്നും ആവിഷ്കാരത്തിലും അവതരണത്തിലും വ്യത്യസ്തമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ നോവൽ

രചന എങ്ങനെ വേണമെന്ന് നോവലിസ്റ്റിന്റെ ആവിഷ്കാര സാമ്രത്വമാണല്ലോ. എല്ലാവരും നോവൽ രചനയുടെ എല്ലാ നിബന്ധനകളും പാലിച്ച് എഴുതിയാലും അത് ഒരു തികഞ്ഞ നോവൽ ആകണമെന്നില്ല. ശ്രീ ചെറിയാൻ അദ്ദേഹത്തിനു പറയാനുള്ള കഥ അദ്ദേഹത്തിന്റേതായ രീതിയിൽ ആവിഷ്കരിച്ചു. നോവൽ എന്ന സാഹിത്യരൂപത്തിന്റെ തികവിനേക്കാൾ തന്റെ കഥ വായനകാരിൽ എത്തണം, അവരിൽ അത് സ്വാധീനം ചെലുത്തണമെന്ന് നല്ല ഉദ്ദേശ്യമാണു അദ്ദേഹത്തിനു.

“ശരീരം ക്രൂഷിഭൂമിയാണു്. മനസ്സ് ക്രൂഷിക്കാരനും. പുണ്യപാപങ്ങളായ വിത്തുകൾ ! ഏതു വിത്തു വിതക്കുന്നുവോ അത് കൈയ്യും.“(പുറം 141)”

മേൽപ്പറഞ്ഞ തത്വത്തെ ശ്രീ ചെറിയാൻ നോവലിന്റെ ഇതിവൃത്തത്തോട് മുറുകി പിടിക്കുന്നു. യൗവ്വനാരംഭത്തിൽ തോന്നുന്ന മതിഭ്രമത്തിൽ ജീവിതം ഹോമിക്കപ്പെട്ടുപോകുമായിരുന്ന ഒരു കുമാരി ആത്മധൈര്യം കൈവരിച്ച് കർത്താവിന്റെ നിത്യമണവാട്ടിയായി നന്മയുടെ വഴി കണ്ടെത്തുന്നു. ദൈവത്തിൽ ഉറച്ച് വിശ്വസിച്ച അദ്ദേഹവുമായി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ബന്ധപ്പെട്ട് താറുമാറായിപോകുമായിരുന്ന ഭർത്താവിന്റെ ജീവിതം വീണ്ടെടുക്കുന്ന കുലീനയായ ഭാര്യ പ്രയാസങ്ങളെ എങ്ങനെ നേരിട്ട് ജയിക്കാമെന്ന് കാണിച്ച് തരുന്നു. വേലക്കാരിയായെത്തുന്ന ഒരു സാധു പെൺകുട്ടിവരെ ശ്രദ്ധയശുദ്ധിയോടെ സേവനമനുഷ്ടിച്ച് ദൈവിക തലം പൂണ്ടു നിൽക്കുന്നു. ത്യാഗപൂർണ്ണമായ ജീവിതത്തിലൂടെ മക്കളെ വളർത്തിയ സന്ദേശമായിരുന്ന ഒരു വാർദ്ധക്യകാലത്ത് കൂടെയുള്ള മക്കളുടെ ധിക്കാരത്തിനും അഹങ്കാരത്തിനും ഇരയായി ഏകാന്തപഥികയാകുന്നെങ്കിലും അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ മാലഖയെപോലെ വേലക്കാരിയായ പെൺകുട്ടിയെത്തുന്നു. മാത്രതത്വത്തിന്റെ മഹത്വം ജന്മം നൽകാത്ത മക്കൾ പോലും അവരെ സഹായിക്കാൻ എത്തുന്നു എന്നതാണു. ഈ ഒരു ലോകതത്വം ശ്രീ ചെറിയാൻ

തന്റെ നോവലിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ജന്മം നൽകിയ മകൻ അവഗണിച്ചിട്ടും എവിടെനിന്നോ വന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവിടെ ഒരു ബന്ധം ഉടലെടുക്കുന്നു. മമതയുടെ മൂലപ്പാൽ അവിടെ ചുരന്നു ഒഴുകുന്നു. അമ്മ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ എല്ലാം മനസ്സിലാക്കുന്ന മകൻ പാശ്ചാത്തപിച്ച് അമ്മയുടെ ഓർമ്മക്കായി ഒരു സ്നേഹസദനം സ്ഥാപിക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്നു. അവിടെ സ്വന്തം മക്കൾ ഉപേക്ഷിച്ച നിർഭാഗ്യവാന്മാർ വരുന്നു. അവരെ സ്നേഹത്തോടെ പരിചരിക്കുന്നത് വേറെ ആരോ ജന്മം കൊടുത്ത മക്കൾ. മാതാപിതാക്കളെ ചില കാരണവശാൽ മക്കൾ ഉപേക്ഷിച്ചാലും മക്കളുടെ മനസ്സിൽ മാതാപിതാക്കൾ എന്നുമുണ്ട് എന്ന് ശ്രീ ചെറിയാൻ ഈ സ്നേഹസദനം എന്ന സങ്കല്പത്തിലൂടെ നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ശ്രീ ചെറിയാൻ നന്മയുടേയും ദൈവകാര്യങ്ങളുടേയും പ്രവാചകനാണ്. എല്ലാവർക്കും നന്മ വരണമെന്ന ആവേശം കൊണ്ട് നോവലിൽ പലയിടത്തും യാദൃച്ഛിക സൗഭാഗ്യങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട നിര അദ്ദേഹം സ്രഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് കാണാം. സുന്ദരിയായ പെൺകുട്ടിയെ അമേരിക്കകാരൻ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു, ഒരാൾ ഐ.എ.എസ് നേടുന്നു. ഒരാൾക്ക് ലോട്ടറിയടിക്കുന്നു അങ്ങനെ പോകുന്നു കഥാപാത്രങ്ങളെ രക്ഷിക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീര.

ഇന്ന് സമൂഹത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമാണു ആലംബമില്ലാത്ത വാർദ്ധക്യകാല ജീവിതം. മാതാപിതാക്കളോട് സ്നേഹമുള്ള മക്കൾ പണിതുയർത്തുന്ന സ്നേഹസദനങ്ങൾ അതിനു പരിഹാരമാകുമെന്ന ഒരു സന്ദേശം ഈ നോവൽ പകരുന്നു. മക്കളുടെ കടപ്പാടുകളുടെ മായാത്ത പാടുമായി അത്തരം സ്നേഹസദനങ്ങൾ നില നിൽക്കും. ജീവിതായോധനത്തിന്റെ പരിമിതികളിൽ നിസ്സഹായരാകുന്ന മക്കൾക്കും ഇത് അനുഗ്രഹമാണ്.

ശ്രീ ചെറിയാൻ ചാരുവിളയിൽ എന്ന വ്യക്തിക്ക് സാഹിത്യ സപര്യ ഒരു ഹരമാണ്. അഭിലഷണീയമായ ആ സാഹിത്യഭിന്നിതവേഗത്തെ പ്രായം ഒരിക്കലും ബാധിക്കുന്നില്ല. ഇനിയും നല്ല നല്ല രചനകളിലൂടെ സമൂഹത്തിനും വ്യക്തികൾക്കും നന്മ പകരാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുലികയിലെ മഷി വറ്റാതിരിക്കട്ടെ. ശ്രീ ചെറിയാൻ സാറിനു ആശംസകൾ നേർന്നുകൊണ്ട് ഈ വരികൾ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

ശുഭം